

реша. Змеятъ зелъ да бере череши и да яде, а Хитъръ Петъръ не можалъ да стигне, та се въртѣлъ наоколо, като че ушъ му се не ядатъ череши. Змеятъ хваналъ черешата за върха и я навелъ да я обере всичката. Тогава и Хитъръ Петъръ уловилъ единъ клонъ и зелъ да яде. Змеятъ като се наялъ, пуствналъ черешата, а Хитъръ Петъръ се намѣрилъ отвждъ дървото — падналъ възъ една трънка, отъ която изкочилъ единъ заякъ. — „Що стори побратиме!“ попиталъ змеятъ. — „Прѣскочихъ да уловя она заякъ, хей тамъ що бѣга,“ отговорилъ Хитъръ Петъръ. И змеятъ повѣрвалъ.

Май

Цвѣтень май настана,
Всичко е засмѣно;
Полето, балкана
Лъската въвъ зелено.

Въ градинитѣ млади
Рози зацвѣтли,
Въ горскитѣ прохлади
Славеи запѣли.

Благодатъ и радостъ!
Празникъ на цвѣтята!
Колко жива сладостъ
Вѣй отъ небесата!

И сърдце забравя
Грижи и неволи,
Иска да се радва,
Иска да се моли

Ив. Вазовъ.